

vi først have denne Lov, der er uundværlig, med Høilighed svare: De andre Love maae vente, og ville I gaae, saa gaaer med Gud! Det staaer fuldkomment i Thingets Magt at svare saaledes, og det er en stor Tankeforvirring hos det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, naar han ikke seer Forfjellen mellem Nødvendigheden af Finantsloven og Nødvendigheden af de andre Love. Jeg skal ikke indlade mig paa den Polemik med nogle Aviser, som spillede en Hovedrolle i det ærede Medlems Foredrag; jeg veed ikke, hvilke disse sæle Aviser ere, og jeg vil springe dette Punkt over; thi en Polemik med Aviser hører ikke hjemme her ved en saa alvorlig Sag som denne. — Derimod maa jeg søge at gjøre Mit til at bortfjerne de mulige Følger af den fordringsfulde og falske Pathos, hvormed det ærede Medlem talte om Folkethinget og om Folkethingets Fleertal. Folkethingets Fleertal bør ganske vist have fortrinnsvis Vægt, men Folkethinget bør ikke have al Vægt; dette er en total Misforstaaelse af al constitutionel Regjering og af, hvad en constitutionel Stat er. Den lovgivende Magt er ikke hos Folkethingets Fleertal, men den er ifølge vor Grundlov hos Kongen og Rigsdagen, og Rigsdagen bestaaer ikke alene af Folkethinget, men den bestaaer tillige af Landstthinget. Selv om man ogsaa kan sige, at Folkethingets Fleertal bør have en fortrinnsvis Ret i finantsiel Henseende, er det ikke just, fordi der staaer i Grundloven, at Finantsloven først skal forelægges der, men det er den factiske Følge deraf. At Folkethinget har en saadan større Indflydelse, er ikke ligefrem bestemt ved Lov; men ved Bestemmelsen om, at Finantsloven først skal forelægges i Folkethinget, faaer dette indirecte — det kan ikke være Andet — den største Indflydelse paa Finantsloven. Med denne Hovedindflydelse maa Folkethinget imidlertid lade sig nøie, hvis det vil gaae frem i constitutionel Aand og i den Aand, som gaaer igjennem Grundloven; dertil skal det gaae, men ikke videre. Hertil kommer, at naar man tillægger Folkethingets Fleertal en saadan fortrinnsvis Vægt, vil man ogsaa i de fleste Tilfælde — og jo vigtigere Sagen er, i desto høiere Grad — være nødt til at fordrø, at dette Fleer-

tal er et virkelig constitutionelt Fleertal, det vil sige et Fleertal, hvis Sammenfluttethed berøer paa, at det vil det Samme i alle væsentlige Spørgsmaal, men ikke et sammenstrabet Fleertal af Folk, som ellers staae stærkt imod hinanden, og som kun tilfældigvis ved ydre Omstændigheders Magt kunne gaae sammen, forsaavidt de ere enige om ikke at ville Noget. Et saadant Fleertal kan man ikke paa nogen Maade tillægge nogen Vægt; det kan ikke kaldes et parlamentarisk Fleertal, som det hedder, og som er et saadant, der er sig bevidst, hvilken Vej det vil gaae i de fleste og vigtigste Sager. Et Fleertal, der ved reent tilfældige Omstændigheder har dannet sig af Mænd, som ellers staae skarpt og stærkt imod hinanden og kun i et enkelt Tilfælde ere blevne enige om ikke at ville Noget, det er ikke noget parlamentarisk Fleertal. Hermed staaer i Forbindelse det Første, vi hørte af Mindretallets ærede Ordfører, og som forekom mig var det Væsentlige og det, der egentlig berørte Sagen. Han var sig nemlig aabenbart godt bevidst, at han, naar han talte saaledes i Mindretallets Navn, maatte kunne paavise, at der bagved stod et Fleertal i Thinget, og dette Beviis fik han ogsaa frem derved, at han sagde, at de Folk i Mindretallet, som hvis Ordfører han talte, fremførte ikke alene, hvad de selv meente, men de vare gaaede paa Samraad med de Grupper, hvor til de hørte, og man havde da i dette Samraad besluttet at gaae frem paa den Maade, som han tilraadede. Paa dette Fleertal begrundede han da Muligheden af, hvad han fremhævede med særdeles Stykke, at Folkethinget ved et eventuelt Ministerflifte kunde faae Indflydelse paa Dannelsen af det nye Ministerium, og der blev tillige talt i høie Toner om, at hvis det ikke var en Illusion, at Thinget havde denne Indflydelse, var det nu Tiden til at vise, at Folkethinget kunde faae en saadan Indflydelse. Jeg maa tillade mig at have en derfra aldeles forfjellig Mening, og jeg skal søge, saagodt det staaer i min Magt, at fremsætte mine Grunde i saa Henseende for det høie Thing. Saa snart det nuværende Ministerium — jeg sætter den Mulighed — bliver fjernet, bliver det fjernet